

Η “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής του Παραλύτου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

19 Μαΐου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3442)

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

«Οἱ καρποὶ τῆς ἐπιθεώρησης ἑνὸς στρατηγοῦ» θά μπορούσε νά εἶναι ὁ τίτλος τῆς σημερινῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς. Τόν δανειζόμαστε ἀπό τόν ἱερό Χρυσόστομο, πού ἐρμηνεύοντάς την ἑλεῖ: «Σάν κάποιος στρατηγός πού ἐπιθεωρεῖ τίς τάξεις τοῦ στρατεύματος, ἔτσι καί ὁ Πέτρος περιέρχεται ὅλα τά μέρη ὅπου κη-

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε, κατὰ την Κυριακή 19 Μαΐου 2019 – του Παραλύτου – στους Ἱερούς Ναούς ολόκληρης της ἐλληνικῆς επικράτειας.

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

«Οἱ καρποὶ τῆς ἐπιθεώρησης ἐνὸς στρατηγοῦ» θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ὁ τίτλος τῆς σημερινῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς. Τὸν δανειζόμαστε ἀπὸ τὸν ἱερό Χρυσόστομο, ποὺ ἐρμηνεύοντάς την ἔχει: «Σὺν κάποιος στρατηγὸς ποὺ ἐπιθεωρεῖ τίς τάξεις τοῦ στρατεύματος, ἔτσι καὶ ὁ Πέτρος περιέρχεται ὅλα τὰ μέρη ὅπου κηρύχθηκε τὸ Εὐαγγέλιο, γιὰ νὰ διαπιστώσει ποιό μέρος ἦταν συγκροτημένο, ποιό ἦταν σὲ τάξη πορείας, ποιό χρειάζονταν περισσότερο τὴν παρουσία του». Διότι, τί ἄλλο παρὰ «στρατιῶτες Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β' Τιμ. 2,3) ἦταν οἱ νεοφῶτιστοι χριστιανοί, «ἀπλῆται παρατάξεως Κυρίου», ποὺ στρατολογήθηκαν γιὰ νὰ πολεμήσουν ὄχι τοὺς συνανθρώπους τους ἀλλὰ τὰ πάθη τους, τὴν κάθε εἶδους πλάνη καὶ «τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» δαίμονες;

«Σὲ θεραπεύει ὁ Χριστός»

Ἡ ἀρρώστια, βέβαια, καὶ ὁ θάνατος εἶναι ἐχθροὶ πρὸς ὁρατοὶ γιὰ τὸν νηπιόφρονα ἄνθρωπο, ἔστω κι ἂν εἶναι λιγότερο ἐπικίνδυνοι ἀπὸ τοὺς προηγούμενους. Καὶ ἐπειδὴ δὲν πᾶει κανεὶς κατευθεῖαν ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο στοὺς πανεπιστήμιο, γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος στηρίζει ἐδῶ τοὺς «νεοσύληκτους» στὴν πίστη μὲ τὰ «παχυλὰ» καὶ χειροποιεστά σημεῖα τῆς θεραπείας ἐνὸς παρὰ τοῦτο καὶ τῆς ἀνάστασης μιᾶς νεκρῆς.

Τὸ πρῶτο θαῦμα ἐγίνε στὴ Λύδδα. Ὁ ἀρρωστος λεγόταν Αἰνέας καὶ ἦταν κατάκοιτος ὀκτῶ χρόνια. Ὁ παράλυτος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἦταν ἀσθενὴς τριάντα ὀκτῶ χρόνια. Οἱ δύο θεραπείες ἔχουν ὅμως καὶ κοινὰ σημεῖα: α) Καὶ στὶς δύο γιατρός ἦταν ὁ Χριστός. Ἡ πρώτη ἐγίνε μὲ μεσιτεία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου· γιὰ νὰ μὴν γίνε ὅμως παρανόηση ὡς πρὸς τὸν αὐτουργὸ τῆς θεραπείας, προῆλθαίνει ὁ Ἀπόστολος καὶ ξεκαθαρίζει: «Αἰνέα, σὲ θεραπεύει ὁ Χριστός». β) Τὸ δεύτερο κοινὸ σημεῖο εἶναι ὅτι καὶ στὶς δύο δὲν ζητήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς ὁμολογία πίστεως πρὶν ἀπὸ τὴν θεραπεία. Ὁ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καί πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτι, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέε, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὖσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ὁ Πέτρος, κατὰ τὴν διάρκειαν περιοδείας του εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς ἁγίους πού κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὗρε κάποιον πού ὠνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτὼ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέε, σέ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σῆκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως σηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια πού ὠνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστὶ Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλές ἀγαθοεργίες καὶ ἐλεημοσύνες. Συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δὲ τὴν ἔλυσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἄνῳγι. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μὲ τὴν παράκλησιν: «Μὴ βραδύνῃς νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμᾶς». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἐφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἄνῳγι καὶ παρουσιάσθηκαν εἰς αὐτόν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλαιαν καὶ ἐδείχνναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, πού ἔκανε ἡ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σῆκω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χεῖρ καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνασε τοὺς ἁγίους καὶ τὶς χῆρες καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἐγένετο γνωστὸν εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).